

Oci, temps
lliure, vida
& cultura

No t'ho perdís

Toni Cruanyes
presentarà el llibre *La dona del segle*, aquest
dissabte a les 12 h, al
Gremi de Fabricants.

Kim's Quartet actuaran
a la Cava Urp aquest
divendres. Dissabte,
Julien, exparticipant
d'*Euforia* de 3Cat.
I diumenge, Laura
Obradors i Assumpta
Cumí.

Ballada de sardanes el
6 d'abril a les 11.30 h a la
plaça del Gas, amb Coblà
Sabadell.

Per què suficient, si podria ser excel·lent?

Albert Ferrer i Flamarich · @diaridesabadell #OrquestraSimfònicaVallès #AndrésSalado

MÚSICA La setmana que es presentava Andrés Salado com a director titular, l'Orquestra Simfònica del Vallès afrontava un dels programes més compromesos de la seva trajectòria, 'Simfonia núm. 1 de Mahler'

La mateixa setmana que es presentava Andrés Salado com a nou director titular de la Simfònica del Vallès, l'orquestra afrontava un dels programes més compromesos de la temporada i de la seva trajectòria amb la *Simfonia núm. 1 de Mahler*, que ha interpretat per primera vegada en la seva trajectòria.

La que, sens dubte, és la millor "Primera" simfonia de la història requereix una preparació acurada que, amb el ritme de treball de la formació i el seu atapeït calendari, deixava en evidència que la sessió de divendres va partir el mal de moltes primeres jornades de les orquestres simfòniques a casa nostra i fora: superar el nivell d'un assaig general i no assolir l'estàndard presumible com a concert. El salt qualitatiu de l'endemà al Palau de la Música Catalana i diumenge a la Factoria Cultural de Terrassa no deixaven cap escletxa de dubte en el substancial increment de solidesa, seguretat i evolució sonora i idiomàtica de l'orquestra tant a la primera com a la segona part.

És evident que cal revisar el calendari i nombre d'assaigs per permetre que l'orquestra mostri el seu veritable potencial. Com deia Salado a la roda de premsa de benvinguda: el talent hi és. Per tant, per què conformar-se amb el suficient si es pot aspirar a un nivell superior? Aquesta és una problemàtica actual en moltes orquestres, també les catalanes, lligada a condicionants econòmics, d'agenda i de convenis laborals que, esperem la nova etapa pugui esmenar.

Per tant, i sense oblidar la vintena de músics joves que reforçaven el planter, aparquem els aspectes més perfectibles. És a dir: alguns desequilibris de balanços, l'excessiva uniformitat del tercer moviment; la falta de tensió acumulativa i expansivitat al crescendo cap al clímax i coda del primer i quart moviments en una obra molt complexa, intensa i extrema en emocions i exigència tècnica. I, també, desgast físic per bona part dels músics (director inclòs).

Quedem-nos amb les crencials que semblen definir a Salado recordant les seves anteriors actuacions amb els músics vallesans. El director madrileny és molt convincent en l'estilització de sonoritats cambrístiques, en les dinàmiques contingudes, en l'organicitat en les transicions entre blocs temàtics i en el subratllat de figures motíviques breus i/o individuals a partir de les quals crea atmosferes que assoleixen un encoixinat sonor elegant i líric, n'estiri o no el tempo i l'arc melòdic. En aquest sentit, seria desitjable que els futurs els viarans mahlerians amb l'OSV el portin cap a Das Lied von der Erde i, particularment, a la Simfonia núm. 4. Aquestes premisses quedaven corroborades en bona part del primer moviment (respectuosos amb la repetició de l'exposició), en l'avalsejada secció central del Ländler, en la sensibilitat del quart lied del cicle del Camarada errant insert al tercer moviment; i, sobretot, en els trams

lírics del quart moviment on va ser innegable la depuració i cohesió de la corda basculant les tensions fos retenint-les (exposició) o diluint-la amb acceleració (reexposició).

Quelcom que també va percebre's en el llarg i poemàtic *Andante con moto* i en el Trio del minuet a la Simfonia núm. 5 de Schubert que obria el concert. L'*Allegro vivace* conclusiu va assumir l'esperit de l'*Sturm und Drang* destacant la progressió discursiva i varietat entre els blocs temàtics i reexposicions, plena de nervi, contrast de colors i efectes (atacs, *sforzandi*, notes amb punt...) en una execució on les dues parelles de contrabaixos estaven ubicats en disposició antifonal emmarcant les fustes i la parella de trompes.

En resum, tenint en compte que la caixa acústica del Teatre de la Faràndula no afavoreix gaire els programes simfònics, va ser un concert que reflectia els horitzons artístics assolibles per l'orquestra.

Andrés Salado, dirigint l'Orquestra Simfònica del Vallès, en una imatge d'arxiu / CEDIDA